

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἀνεκαλύψθη κατὰ τὰ 1837 ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ περιηγητοῦ Σκομβούργου, διτὶς τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐλαχεῖ παρ' αὐτῆς τὴν ἀδειὰν πά τὸ δινομάση Βασίλισσα Βικτωρία.

Οἱ ῥηθεὶς περιηγητὴς εἰς τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δποίαν ἔγραψε περὶ τούτου τοῦ ἄνθους, πρὸς τὴν Βοτανικὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου, ἐκθέτει τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀκάλουθον τρόπον.

Τὴν α. Ἰαννουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους (1837) ἐνῷ ἐπαλαίσμεν κατὰ τῶν ἀπείρων δυτικολιῶν, διτὶς ἡ φύσις πολυτρόπως ἀντέταττεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βερβίκη ποταμοῦ διάπλουν ἡμῶν, ἐφθάσαμεν πρὸς τὸ μέρος, καθ' ὃ διαμούσεις ποταμὸς σχηματίζει ἀκίνητον λίμνην. Ἐνταῦθα ἀντιτείμενον τι κείμενον ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ὅχθης τῆς λίμνης ταύτης, ἐπέσυρε τὴν προσοχήν μου· ἀλλ' ὑπῆρχεν ἀδύνατον μακρέσσει νὰ τὸ ἀναγνωρίσω· θίλει ἐνισχύσας τὸν κωπηλάτην, ἐφθατα πάραυτα πρὸς τὸ τοσοῦτον διεγεῖραν τὴν περιεργείαν μου ἀντικείμενον· ηὗτο δὲ θαῦμα τῆς φυσικῆς δημιουργίας. "Ω! τότε τὰ δεινὰ τῆς θαλασσοπλοΐας ἐλησμονήθησαν δλα πάραυτα, καὶ ως βοτανικὸς, ἵκανην ἀνταμοιβὴν τῶν κακουγιῶν μου ἐγόμισα τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν.

Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὕδάτων ἔκειτο γιγαντιαῖον φύλλον 5 ἔως 6 Γαλλικῶν ποδῶν τὴν διάμετρον, ἔχον σχῆμα δίσκου καὶ πλατὺ κύκλῳθεν περικέντημα, χρώματος ἀνωθεν μὲν προσινολεύκου, κάτωθεν δὲ ζωηροτάτου ἐρυθροῦ. Ὄμοιον μὲ τὸ θυματίσιον τοῦτο φύλλον ὑπῆρχε καὶ τὸ πολυτελέστατον ἄνθος αὐτοῦ, συγκείμενον ἐκ πλείστων ἐκατοντάδων φυλλίδων, τῶν δποίων τὸ χρῶμα ἀρχόμενον ἐκ τοῦ καθαροῦ λευκοῦ μεταβάλλετο βαθμηδὸν εἰς τὸ τοῦ ἑδῶν χρῶμα, καὶ ἐκ τούτου πάλιν εἰς βαθὺ ἐρυθροῦ. Τὰ ἀκίνητα διδατα ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ τῶν ἄνθων, ἐγὼ δὲ μεταβαίνων ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο, ἀνεκάλυπτον ἀσίπτωτε νέαν τιὰν αἰτίαν θαυμαστοῦ.

Η δὲ ἐπιφάνεια τοῦ ἔξαιτίου τούτου ἄνθους εἶναι ἐπίσης θαυμασία καὶ μοναδική· διότι εἶναι σχήματος σφαιροειδοῦς, καὶ ἔχει δμοίως διάμετρον ἐξ περίπου Γαλλικῶν ποδῶν· τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ ποικίλλεται μὲ παράδοξον τρόπον· ἐπειδὴ ἔσωμεν μὲν εἴναι χρώματος ὑποπρατίνους, ως τὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ φύλλου· ἔξωθεν δὲ, λαμπροῦ ἐρυθροῦ χρώματος, ως τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ φύλλου· τὸ στέλεχος τοῦ ἄνθους τούτου ἔχει πρὸς τὸν κάλυκα πάχος ἑνὸς δακτύλου, καὶ καλύπτεται ἀπὸ ὅξειας ἐλαστικᾶς ἀκάνθας, μακρὰς 3/4 περίπου τοῦ δακτύλου. Η διάμετρος τοῦ κάλυκος εἶναι 12 ἔως 13 δακτύλων, ἔχει δὲ κατὰ τὴν βάσιν 3 δακτύλων πλάτος, ἐπὶ τῆς δποίας ἀναπτύχνεται τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο ἄνθος, τὸ δποίον ἀναπτυχθὲν καλύπτει διὰ τῶν ἑκα-

τὸν φυλλίδων αὐτοῦ διάκληρον τὸν κάλυκα· ὅτε δὲ ἀρχίζει νὰ ἀνοίγῃ, εἶναι λευκὸν, ἔχει εἰς τὸ μέσον ἐρυθρὰν κηλίδα, ἥτις ἀκολούθως διαδίδεται ἐφ' ὅλου σχεδὸν τοῦ ἄνθους, ἀφοῦ τοῦτο ἀναπτυχθῇ ἐντελῶς, καὶ ως ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπαγγάλται τοιουτορόπως ἐχρωματισμένον. Ἀποπέμπει προσέτι εὐάρεστον εὐωδίαν, ἐπαυξάνουσαν τὴν ὥραιότητά του ὡς πολύτιμον κόσμημα. Τὰ φύλλα του εἶναι πολύσαρκα, ως τὰ τῶν λοιπῶν ἄνθων του εἰδους αὐτοῦ, αἱ δὲ πολυπληθεῖς ἕνες του διέρχονται σταυροειδῶς ή μίχ διὰ τῆς ἀλλης.

Προβάντες κατά τι, ἀπηγνήσαμεν πάμπολλα τοιαῦτα ἄνθη· καθ' ὅσον δὲ ἐπροσχωροῦμεν, ἐπαρουσιάζοντο εἰς ἡμᾶς μᾶλλον γιγαντιαῖα· μετρήσαντες ἐν φύλλον, εὔρομεν ὅτι εἶχε διάμετρον 6 Γαλλικῶν ποδῶν καὶ 5 δακτύλων, περικέντημα δὲ, πέντε καὶ ἡμίσου δακτύλων τὸ ὑψός. Ἀλλ' ὅμως τὸ πολυτιμότατον τοῦτο ἄνθος κατατρώγεται πολλάκις ἔσωθεν ἀπὸ ζωδιού τι, ἐξ ὧν ἡριθμήσαμεν ἐφ' ἑνὸς μόνον ἄνθους ὑπὲρ τὰ 30.

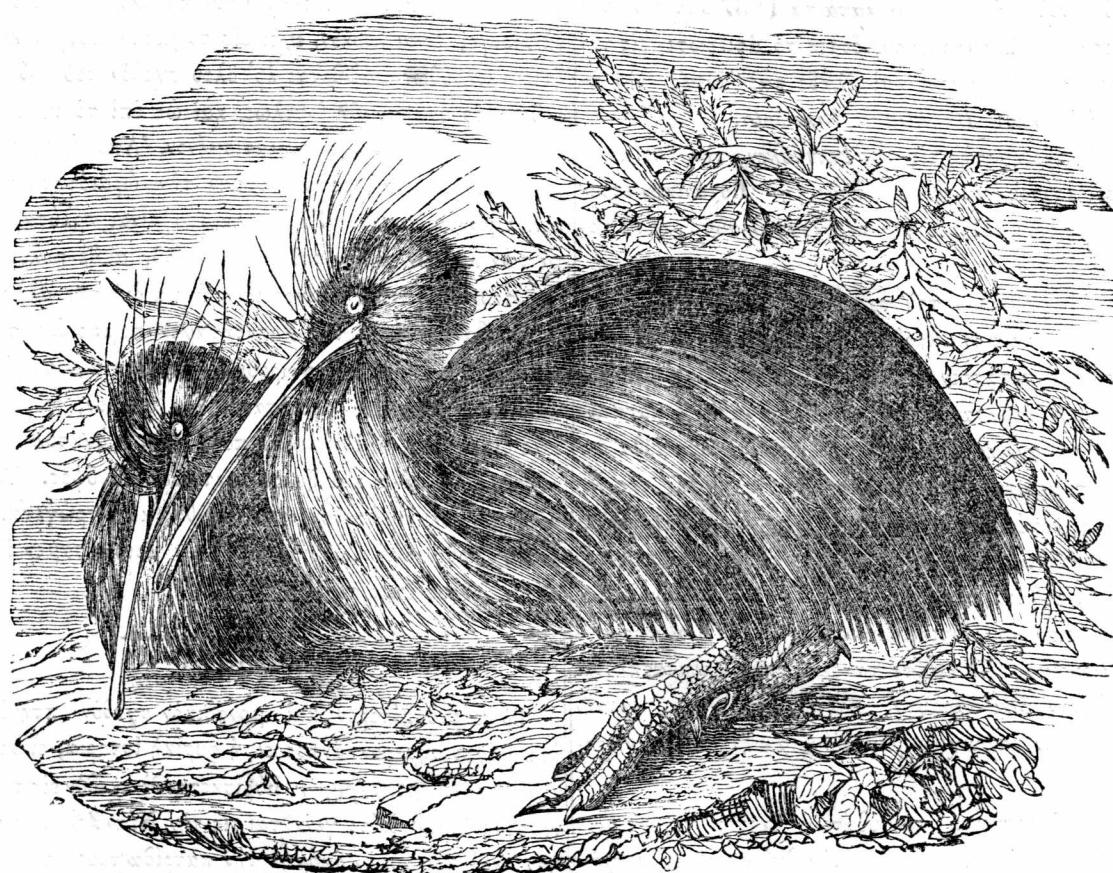
ΑΠΤΕΡΥΓΑ.

Τὸ παραδοξότερον καὶ μοναδικὸν σχεδὸν πτηνὸν, ἀφ' ὃσα μέχρι σήμερον ἀναφέρει ἡ φυσικὴ ἱστορία, εἶναι τὸ δινομάζόμενον Ἀπτέρυγον. Εύρισκεται δὲ σχεδὸν εἰς τους ἀντίποδας ἡμῶν διότι γεννᾶται εἰς τὴν Νέαν Ζελανδίαν, σπάνιον καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν πατρίδα του· εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην οὐδὲ μετεκομίσθη καὶ εἰσέτι ζωτανόν.

Ἐξ δλων τῶν πτηνῶν, λέγει δὲ Κουβιέρος, τὸ μόγον, τὸ δποίον ἐφάνη ἔχον πτερά χωρὶς πτέρυγας, εἶναι τὸ Ἀπτέρυγον. Πρῶτος δὲ Σχάδος ἐγνωστοποίησε τὸ πτηνὸν τοῦτο εἰς τους φυσιολόγους κατὰ τὰ 1812, ζωγραφήσας καὶ περιγράψας τὸ Ἀπτέρυγον κατὰ τὸ ξαλὲν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν Νέαν Ζελανδίαν πλῆρες ἀχύρων δέρμα τοῦ πτηνοῦ τούτου.

Πολλοὶ ἀμφίβαλλον μέχρι τινὸς περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως αὐτοῦ· δὲ φυσιολόγος Τεμμίγχος τὸ ὑπέλαθεν εἰδός πτηνοῦ, τὸ δποίον ἥδη ἔξελιπεν. Οἱ δὲ Λεσσῶν τὸ ἐνόμισε μυθῶδες πτηνόν. Πρὸ τινῶν δμως ἐτῶν δὲ τοιαύτη ἀδικος ἔμφιβολία διελύθη, διότι μετεφέρθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου ἐν τοιοῦτον βαλσαμωμένον, κάλλιστα διατηρηθὲν, καὶ προσέτι ἐλαχον πολλὰς περὶ αὐτοῦ ἐνδιαφερούσας εἰδήστες ἀπὸ τους Ζελανδούς.

Ο Γούλδος τὸ ἔζωγράφισεν εἰς τὴν περίφημον συλλογὴν αὐτοῦ, καὶ ἡ εἰκὼν τὴν δποίαν δὲ συλλογὴν αὐτῆς ἔφερεν ἐπολλαπλασιάτη διὰ τὸν τύπον· εἶναι δὲ ἡ ἐνταῦθα παρισταμένη. Οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ζελανδίας δινομάζουσι τὸ ἀπτέρυγον Κιουκιού· θηρεύουσι δὲ αὐτὸν ἐν καιρῷ νυκτός, μεταχειρίζόμενοι λαμπτάδας διὰ γὰρ τὸ ἀπατήσωσιν εἰς τὸ γὰρ ἔξελθη, καὶ κύνας διὰ γὰρ τὸ συλλαμβάνωσιν.

Τὰ πτερὰ αὐτοῦ ὅντα καθ' ὑπερβολὴν ἀπαλὰ καὶ λεπτὰ, δῆμοιάζει διπωσοῦν μὲ τὸ ἀπτέρυγον, μᾶλλον παντὸς ἄλλου. ἔχουσι μεγίστην τιμὴν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Νέας Ζελανδίας, οἵτινες τὰ μεταχειρίζονται διὰ νὰ καλλωπίζωσι τὰ λαμπρότερα αὐτῶν φορέματα. Ἐπανοφόριον κεκοσμημένον μὲ τοιαῦτα πτερὰ θεωρεῖται τὸ πολυτελέστερον ἐνδύματον ὃ ποτὶν δύνχται νὰ φορέσῃ ἀρχηγός τις τῆς Νέας Ζελανδίας. Εὔρωπαιός τις, δοτις ἔζησεν ἐκεῖ ἔξ έτη, μόλις ἥδυνήθη νὰ ἴδῃ ἐν μόνον ἔξ αὐτῶν τῶν φορεμάτων, καὶ τὸ διποτὸν ἐπάσχησεν ἀγοράση εἰς δποιανδήποτε τιμὴν ἥθελε δυνηθῆ ἀλλ' δικύριος αὐτοῦ, δὲν ἔστερξε κατ' οὐδένα τρόπου νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν οὐδὲ μέρος καν τοῦ ἐιρημένου φορέματος.

Οἱ ιδιαίτεροις δργανισμὸς τοῦ Ἀπτερύγου, τὸ μῆκος τοῦ ἔρχμφους αὐτοῦ, ἡ ἵσχυς τῶν ποδῶν του καὶ ἡ ἐλλειψὶς τῶν πτερύγων, καθιστῶσι δύσκολον τὴν καταταξήν του εἰς τὸ δργιθολογικὸν σύστημα· εἶναι δὲ τὸ πτηγὸν τοῦτο νυκτερινὸν, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος τριμήνου Ἰνδικοῦ δργιθοῦ (κούρκου), τὰ νῶτα καταμέλανα, ἡ δὲ σάρξ ἀυτοῦ εἶναι μελανόχρους, ἵνωδης καὶ ἀηδῆς· δι Γούλδος, μετὰ ἀκριβῆ χρυσοῦ, ἐπιφέρον ταχέα καὶ ἐπικίνδυνα κτυπήματα διὰ τῶν ἔξετασιν, κατατάττει αὐτὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Στρουθιογένεων. Καὶ τῷ ὅντι δι πόδα τοῦ Λιγναίου περιγραφόμενος διεργούσθων ποδῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν δπισθεν τῶν ποδῶν του θιογένεων. Κασσονθρίος εἶναι τὸ μόνον πτηγὸν, τὸ δποτὶν εἰς τὸ γ' ἀγασκάπτη τὸ ἔδαφος καὶ γὰ ἐκβάλλη σκώληκας

πρὸς τροφήν του, τους δόποίους ἄμα ἔδην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας διαπερᾶ μὲ τὸ φάρμακος του· φαίνεται δὲ, ὅτι τρέφεται προσέτι καὶ ἔξ ὄφεων, καὶ ἀλλων διαφόρων ἐρπετῶν καὶ ἔντομων.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πρὸς χρῆσιν τῷ παῖδι τοῦ λαοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ.

Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.

Ίστορία δυομάζεται ἡ ἀκριβής ἐξέτασις καὶ διήγησις τῶν ἀξιομημονεύτων ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ συμβάντων τοῦ κόσμου· ἡ Ἰστορία λαμβάνει διαχρόνους διαχριτικὰς δυομασίας κατὰ τὸ εἶδος τῶν πράξεων ἡ συμβάντων τὰ δόποια πραγματεύεται· ὡς π. χ. Πολιτικὴ Ἰστορία ἡ περιγράφουσα τὰς εἰς τὰ διάφορα ἔνην πολιτικὰς μεταβολὰς, Ἐκκλησιαστικὴ Ἰστορία ἡ ἔξιστοροῦσα τὰ τῆς Ἐκκλησίας συμβάντα, Φυσικὴ Ἰστορία ἡ τὰ τῆς φύσεως κτλ.

Ἡ Ἰστορία πρὸς τούτοις διαιρεῖται εἰς Γενικὴν καὶ Μερικήν· καὶ Γενικὴ μὲν δυομάζεται ἡ πραγματευομένη γενικῶς περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀξιομημονεύτων πράξεων καὶ συμβάντων ὅλου γενικῶς τοῦ κόσμου· Μερικὴ δὲ ἡ πραγματευομένη μόνον περὶ τῶν ἀξιομημονεύτων πράξεων ἡ συμβάντων ἔνος τινος· Ἐθνους· ἢ Λαοῦ.

Ἡ Γενικὴ Ἰστορία διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἔκτασιν διαιρεῖται πάλιν εἰς τρία μέρη· εἰς Ἀρχαλαρίστας, εἰς Ἰστορίας τοῦ Μεσαιωνοῦς καὶ εἰς Νεωτέρας Ἰστορίας.

Ἡ Ἀρχαλαρίστας Ἰστορία ἔξετάζει καὶ διηγεῖται ὅλας τὰς ἀξιομημονεύτους πράξεις καὶ συμβάντα τῆς ἀνθρωπότητος ἀρ' ὅτου ἔκτίσθη ὁ Κόσμος, ἥτοι 5508 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, μέχρις οὗ κατηργήθη ἡ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία τῆς Δύσεως, ἥτοι μέχρι τοῦ ἔτους 476 μετὰ Χριστὸν, καὶ ἐμπειλαμβάνει διάσημα 5984 ἔτῶν.

Ἡ Ἰστορία τοῦ Μεσαιωνοῦς ἔξετάζει καὶ διηγεῖται ἡ-
στορικὰς ἀξιομημονεύτους πράξεις καὶ συμβάντα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς καταλύσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ὥτης Δύσεως, μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Χριστοφόρου Κολόμβου, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 476 μετὰ Χριστὸν, μέχρι τῶν ἡμερῶν μαζ. μετὰ 1016 ἔτῶν.

Ἡ δὲ Νεωτέρας Ἰστορία ἔξετάζει καὶ διηγεῖται ἀξιομημονεύτους πράξεις καὶ συμβάντα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἥτοι ἀπὸ τὰ 1492 μετὰ Χριστὸν, μέχρι τῶν ἡμερῶν μαζ.

Ἐκ τούτου πρατηροῦμεν ὅτι, ἡ Γενικὴ Ἰστορία ἀρχεται ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου μέχρι τῶν ἡμερῶν μαζ., καὶ διαιρεῖται εἰς τρία μεγάλα μέρη, χωρίζομενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ δύο μεγάλων συμβεβηκότων, τῆς καταλύσεως ὅληδην τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Δύσεως, καὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦ. Α'.

Δημιουργία τοῦ πατέρος.

Ο Θεὸς ἐποίητε τὸ πᾶν εἰς ἔξ ἡμέρας· καὶ τὴν μὲν πρώ-

την ἡμέραν ἐποίησε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, ἥτις ἡ τοῦ ἀδρατος καὶ ἀκατασκεύασος καὶ κεκαλυμμένη ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ τὰ ὄντα. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς νὰ γεννηθῇ τὸ φῶς; καὶ ἔγεινε τὸ φῶς, τὸ δόποιν διεγώριεν ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ τὸ μὲν φῶς ὠνόμασεν Ἡμέραν, τὸ δὲ σκότος ὠνόμασε Νύχτα.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ ἔγεινε τὸ στερεόμα πρὸς διαφορήσιν τῶν Ὅρατων, καὶ ὠνόμασεν δὲ Θεὸς τὸ στερεόμα Οὐραρόν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ συνήθιθε τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὄντα εἰς μίαν συναγωγὴν, καὶ ἐπάνη ἡ ἔνηρ, καὶ ὠνόμασεν δὲ Θεὸς τὴν ἔνηραν Γῆν, καὶ τὰς συναγωγὰς τῶν ὄντων ὠνόμασε Θαλάσσας. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ ἐβλάστησεν ἡ Γῆ τὰ φυτὰ καὶ τὰ χόρτα.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ ἔγεννηθησαν Ὁλιευς, ἡ Σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, τοὺς δόποιν ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ Στερεόματος, διὰ νὰ φωτίζωσι τὸ πᾶν, νὰ ἀργωσι τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σημεῖα τῶν καιρῶν, τῶν ἡμερῶν, καὶ τῶν ἐνιαυτῶν.

Τὴν πέμπτην ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ ἔγεννηθησαν τὰ δύλαρια καὶ τὰ πτηνά.

Τὴν ἕκτην ἡμέραν διέταξεν δὲ Θεὸς καὶ ἔγεννηθησαν τὰ τετράποδα ζώα, καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπλασε τὸν ἀνθρωπόπον κατ' εἰκόνα αὐτοῦ καὶ διμοίωσιν, λαβών χῶμα ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πυὸν ζωῆς· ὠνόμασε δὲ αὐτὸν Ἀδάμ, καὶ τὸν ἐδωκε βοηθὸν τὴν γυναῖκα, τὴν ὄντοιν ἐπλασεν ἐκ μιᾶς τῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν δὲ Θεὸς ὅτι πάντα τὰ ἔργα, δσα ἐποίησεν ησαν καλὰ, καὶ ηὐλόγησεν αὐτὰ, καὶ καθιυπέταξεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὴν δὲ ἑδδύμην ἡμέραν κατέπαυσεν δὲ Θεὸς ἀπὸ ἔλα τὰ ἔργα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ηὐλόγησε καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καθιερώσας ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Παρακοὴ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εῆς καὶ ἀποβολὴ αὐτῶν ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

Ο Θεὸς ἀφοῦ ἐπλασε τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εἶναν τοὺς ἔθεσεν εἰς τὸν Παράδεισον, τὸν δόποιν δὲ ἴδιος ἐφύτευσεν εἰς τὴν Ἐδέμ κατὰ Ἀνατολὰς, διορίζων τὸν Ἀδάμ νὰ τὸν καλλιεργῇ καὶ νὰ τὸν φυλάττῃ, καὶ ἐπιτρέπων εἰς αὐτοὺς νὰ τρώγωσιν ἀπὸ τοὺς καρποὺς παντὸς δένδρου τοῦ Παραδείσου, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν φοβερίσας, ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἧν φάγωσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸ δένδρον θέλουσιν ἀποθάνει.

Ἄλλ' ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδάμ, συμβουλευθεῖσα ἀπὸ τὸν ὄφην, ἐφαγεν ἀπὸ τὸ ἀπηγγορευμένον δένδρον, καὶ ἐδώκει καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ ἐπεισε καὶ αὐτὸν νὰ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ.

Ο δὲ Θεὸς τοὺς ἀπέβαλεν ἀπὸ τὸν Παράδεισον διὰ τὴν πρὸς τὴν θείαν αὐτοῦ ἐντολὴν παρακλήναντα, καὶ τοὺς κατεδίκασε νὰ τρώγωσιν ἄνθρωποι τὴν γῆν, ἐξ ἣς ἐπλάσθησαν.